

underkaste den vedtagelse en udvidet fortolkning, sådan at det ikke blot er ved lovforslag, men ved alle relevante initiativer, der nu gennemføres regionale konsekvensvurderinger.

I forlængelse heraf har mit ministerium i februar udarbejdet en vejledning om regionale konsekvensvurderinger. Det fremgår af vejledningen, at der skal laves konsekvensvurderinger af alle lovgivningsmæssige og administrative tiltag, der har væsentlige regionale konsekvenser. Hver enkelt minister har et ansvar for, at dette bliver gjort. Konsekvensvurderingerne skal gennemføres så tidligt som muligt i forberedelsen af et tiltag, og de skal indsendes til Indenrigs- og Sundhedsministeriet, så vi her har mulighed for at overvåge den regionale udvikling.

Når der skal træffes beslutninger, der har regionale konsekvenser, er der naturligvis mange andre hensyn end de regionale, der indgår. Hr. Ole M. Nielsen var selv inde på de udfordringer, som et dynamisk udviklende samfund står over for. Men før i tiden har vi alt for tit set, at de regionale konsekvenser først træder frem, når en beslutning allerede er truffet, eller at en minister har afvist, at det er vedkommendes job at føre regional politik. Det vil vi gerne ændre på.

Jeg kan også her oplyse, at regeringen netop har nedsat et embedsmandsudvalg, der løbende skal overvåge den regionale balance i tiltag, hvor staten reducerer sin regionale tilstedeværelse i større omfang. Som jeg senere vil komme ind på, er reduktioner i det statslige forbrug ikke nødvendigvis ensbetydende med negative regionale virkninger, når der tages hensyn til, hvad pengene bruges til, faktisk tværtimod. Men der kan være behov for at sikre, at nødvendige tilpasninger af den statslige administration ikke går ud over bestemte regioner, og da særlig ikke går ud over udsatte regioner. Det er det, der bliver udvalgets opgave.

KL 10.15

Jeg har nævnt, at regeringens regionale indsats er tosporet, men der er også en række tiltag, som ikke kan siges at tilhøre hverken det ene eller det andet spor, men alligevel er en integreret del af regionalpolitikken. Det viser bredden i indsatsen, og det viser vigtigheden af, at der anlægges et helhedssyn på regionalpolitikken.

Det er således regeringens udgangspunkt, at en effektiv regionalpolitik omfatter en indsats på stort set alle ministerområder. Det skal ikke forstås sådan, at alle tiltag på de enkelte områder nødvendigvis vil trække i samme retning, men det skal forstås sådan, at den samlede ef-

fekt af alle tiltag skal skabe en positiv regional udvikling.

Beskæftigelsespolitikken skal således sikre, at regionale flaskehalse og ledighedsproblemer imødegås. Det er derfor også hensigtsmæssigt, at beskæftigelsespolitikken i Danmark er regionalt organiseret. Erhvervspolitikken skal udvikle og understøtte det regionale erhvervsliv og dermed styrke det økonomiske grundlag i regionerne.

Jeg har allerede omtalt den nationale strategi »Vilje til vækst«. Herudover vil jeg nævne, at Økonomi- og Erhvervsministeriet arbejder tæt sammen med de otte amter og 173 kommuner i Jylland og på Fyn om at skabe nye, endnu bedre rammer for erhvervsudviklingen i Jylland og på Fyn. Sidste sommer blev der igangsat et lignende samarbejde med amter og kommuner i Vestsjællands og Storstrøms Amter.

Uddannelsespolitikken skal sikre en geografisk spredning af tilbuddene, således at de er tilgængelige for folk i alle regioner. Hvis alle unge, der skal have en uddannelse, rejser til Århus, til København, til Odense eller til Aalborg, så hæmmes mulighederne for at få tilstrækkeligt uddannet arbejdskraft i udkantsregionerne, for det viser sig jo, at de unge i nogen grad bliver hængende dér, hvor de studerer.

På den anden side er det også på undervisningsområdet, at vi kan møde et af dilemmaerne i regionalpolitikken, for på den ene side skal vi jo kunne tilbyde attraktive undervisningsmiljøer med valgmuligheder og høj kvalitet i undervisningen og med nogle rimelige enhedsudgifter pr. studerende, hvilket naturligvis kræver institutioner af en vis størrelse, en vis volumen, en vis robusthed. Men på den anden side vil vi også gerne tage regionale hensyn.

Lad mig i den forbindelse nævne nogle af de nyeste tiltag på undervisningsområdet. For universiteternes vedkommende blev der i 2001 åbnet for optag på en række nye spændende studieretninger. Det gælder ikke mindst på Syddansk Universitet, der bl.a. har institutioner i Odense, Esbjerg, Kolding og Sønderborg.

For de videregående ikkeuniversitære uddannelsesinstitutioner blev der i 2001 oprettet centre for videregående uddannelser, der sikrer, at institutionerne kan gå sammen i større og bredere faglige miljøer, samtidig med at de enkelte fysiske uddannelsessteder bevares.

Infrastrukturen er et andet vigtigt regionalpolitisk instrument. Infrastrukturen er med til at binde regionerne sammen og gøre geografiske